

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 26CoCsp/11/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118373838
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 08. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniel Ilavský
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:6118373838.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Daniela Ilavského a sudcov JUDr. Kataríny Slováčekovej a Mgr. Kataríny Arnouldovej, v právnej veci žalobcu: BENCONT COLLECTION, a.s., IČO: 47 967 692, adresa sídla Bratislava, Vajnorská 100/A, zastúpeného splnomocnencom: Advokátska kancelária JUDr. Veronika Kubriková, PhD., s.r.o., IČO: 50 361 368, adresa sídla Bratislava, Martinčekova 13, proti žalovanému: N. B., nar. XX.X.XXXX, adresa trvalého pobytu P., U. XXX, zastúpenému advokátom: Mgr. Peter Magdálík, adresa sídla Galanta, Vajanského 1520, o zaplatenie 1.440,44 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Galanta z 19. septembra 2019 č.k. 18Csp/75/2019-128 takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie sa p o t v r d z u j e .

II. Žalobca je povinný nahradiť žalovanému trovy odvolacieho konania v rozsahu 100% s tým, že o výške tejto náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1.1 Rozsudkom súd prvej inštancie žalobu zamietol (výrok I.).

1.2.1 Z dokazovania mal (pre účely potrebné pre rozhodnutie o odvolaní) za preukázané, že právny predchodca žalobcu (Poštová banka, a.s.) ako veriteľ uzavrel so žalovaným ako dlžníkom dňa 25.11.2008 Zmluvu o úvere č. 1552915408, na základe ktorej poskytol žalovanému úver vo výške 1.659,70 eura, ktorý sa žalovaný zaviazal splatiť v 60 pravidelných mesačných splátkach vo výške 47,73 eura, splatných k 25. dňu v mesiaci, so splatnosťou prvej splátky do 25.12.2008, dátum konečnej splatnosti: 25.11.2013, úroková sadzba 24% p.a., RPMN 27,95%, priemerná RPMN 34,92%, celková výška nákladov na poskytnutý úver 1.234,25 eura, bez poistenia. Súčasťou uzavretej zmluvy boli Všeobecné obchodné podmienky a Obchodné podmienky pre úver. V čl. 3 bod 5 je zakotvená dohoda o zrážkach zo mzdy a v bode 7 rozhodcovská doložka odkazom na Všeobecné obchodné podmienky.

1.2.2 Listom zo dňa 18.5.2010 označeným ako „Výzva na splatenie úveru s príslušenstvom“, oznámila Poštová banka, a.s. žalovanému, že jeho úver sa stal k 18.5.2010 predčasne splatným v celom rozsahu. Výška dlžnej sumy k tomuto dňu bola 1.575,65 eura a pozostávala z dlžnej istiny 1.440,40 eura, úroku 86,17 eura, poplatkov za upomienky 38,18 eura, poistné 10,86 eura. Zároveň bol žalovaný týmto vyzvaný, aby uhradil dlžnú sumu vkladom na úverový účet v lehote 10 dní od doručenia predmetnej výzvy. Predmetnú výzvu žalovaný podľa pripojenej doručenky prevzal dňa 21.5.2010.

1.2.3 Z aktuálneho stavu úveru ku dňu 30.11.2012 vyplýva, že z celkovej výšky úveru 1.659,70 eura bola dňa 28.11.2008 žalovanému poskytnutá suma 49.100,- Sk (1.629,82 eura) a sumu 900,- Sk (29,87 eura) si právny predchodca žalobcu pravdepodobne stiahol ako poplatok za poskytnutie úveru. Žalovaný

vyčerpal celú výšku úveru a celkovo splatil na úver sumu 679,42 eura. Z toho právny predchodca žalobcu započítal na istinu úveru sumu 219,26 eura. Celková istina predstavovala 1.440,44 eura.

1.2.4 Žalobca nadobudol žalovanú pohľadávku radom postúpení, a to na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 18.12.2012 uzavretou medzi Poštovou bankou, a.s. ako postupcom a spoločnosťou BOSSNUT INVESTMENTS LIMITED ako postupníkom, ktorou došlo k postúpeniu pohľadávky voči žalovanému na postupníka. Následne spoločnosť BOSSNUT INVESTMENTS LIMITED postúpila pohľadávku voči žalovanému Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 15.1.2013 na spoločnosť PRO CIVITAS s.r.o. ako postupníka. Spoločnosť PRO CIVITAS, s.r.o. dňa 9.8.2017 zanikla v dôsledku zlúčenia s právnym nástupcom, a to žalobcom.

1.2.5 Stály rozhodcovský súd zriadený pri ROZHODCOVSKÁ, ARBITRÁŽNA A MEDIAČNÁ, a.s., sp. zn. IB-C/0711/0021 rozsudkom zo dňa 25.6.2012 zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi (Poštová banka, a.s.) istinu 1.440,44 eura, úrok vo výške 24% ročne zo sumy 1.440,44 eura od 2.1.2011 do zaplatenia, úrok z omeškania 9% ročne zo sumy 1.440,44 eura od 2.1.2011 do zaplatenia, sumu dlžných a úrokov z omeškania vyčíslenú ku dňu predčasnej splatnosti úveru vo výške 86,17 eura, sumu dlžných a úrokov z omeškania vyčíslenú odo dňa nasledujúceho po dni predčasnej splatnosti úveru do dňa 1.1.2011 vo výške 295,62 eura, sumu dlžných poplatkov 49,04 eura, náhradu poplatku za rozhodcovské konanie 74,85 eura do 3 dní od právoplatnosti rozhodcovského rozsudku. Predmetný rozhodcovský rozsudok nadobudol právoplatnosť 30.7.2012 a vykonateľnosť dňa 3.8.2012.

1.2.6 Okresný súd Galanta uznesením č.k. 5Er/426/2015-27 zo dňa 23.9.2015, právoplatným dňa 5.8.2016 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave č.k. 26CoE/268/2015-47 zo dňa 29.6.2016, zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v prospech oprávneného PRO CIVITAS, s.r.o. proti povinnému (žalovanému) na základe exekučného titulu - rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri ROZHODCOVSKÁ, ARBITRÁŽNA A MEDIAČNÁ, a.s., sp. zn. IB-C/0711/0021 zo dňa 25.6.2012. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že rozhodcovská doložka spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, považoval ju za neprijateľnú zmluvnú podmienku a preto aj neplatnú. Odvolací súd vo svojom potvrdzujúcom rozhodnutí doplnil, že predmetná rozhodcovská doložka je neprijateľnou podmienkou a neplatná rozhodcovská doložka nemohla platne založiť právomoc rozhodcovského súdu na prejednanie veci a vydanie rozhodnutia, ktoré by následne mohlo požívať tiež náležitú ochranu v procese exekučného vymáhania ním priznanej pohľadávky (čiže stať sa spôsobilým exekučným titulom). Uznesením č.k. 5Er/426/2015-50 zo dňa 23.9.2016, právoplatným dňa 11.10.2016, tunajší súd exekučné konanie zastavil.

1.2.7 Žalovaný počas konania vzniesol námietku premlčania nárokov uplatnených žalobcom v tomto konaní.

1.3 Vec právne posúdil ako nárok postupcu veriteľa voči dlžníkovi na vrátenie poskytnutých mu peňažných prostriedkov spolu s dohodnutým úrokom a úrokom z omeškania a to titulom úveru podľa § 497 Ob.z. (zákon č. 514/2003 Z.z. Obchodný zákonník v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy), § 524 ods. 1 a ods. 2, § 525 ods. 1 a ods. 2, § 526 ods. 1, § 52 ods. 1 až ods. 4, § 100 ods. 1, § 111 a § 112 O.z. (zákon č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení jeho neskorších zmien a doplnení), § 2 písm. a), písm. b), § 4 ods. 2 písm. a), b), d), až j), k) a l), § 4 ods. 3, ods. 4 a ods. 5 ZoSÚ2001 (zákon č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy), a dospel k záveru, že žalobcovi nemožno priznať v konaní uplatnené právo z dôvodu jeho premlčania namietaného v konaní žalovaným.

1.4 Na odôvodnenia svojho rozhodnutia uviedol, že vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že žalovaný uzatvoril s právnym predchodcom žalobcu úverovú zmluvu, ktorá je nepochybne zmluvou spotrebiteľskou s poukazom na § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, keďže pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy právny predchodca žalobcu konal a žalovaný nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Zároveň sa v danom prípade sa jedná o spotrebiteľský úver upravený zákonom č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Predmetnú úverovú zmluvu súd vyhodnotil ako platne uzavretú a obsahujúcu všetky zákonom vyžadované náležitosti vrátane tých, ktorých absencia spôsobuje, že poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Tvrdenia žalovaného o neplatnosti zmluvy a absencii zákonných náležitostí zmluvy, ktorá by spôsobila bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru, súd vyhodnotil ako nedôvodné. V tomto smere sa súd stotožnil s vyjadrením žalobcu, pokiaľ ide o námietku neuvedenia údajov ohľadom adresy predávajúceho, či rozčlenenie splátok. Navyše žalovaný zastúpený právnym zástupcom ani v tomto smere nič konkrétne netvrdil, len poukázal na to, že zmluva neobsahuje náležitosti podľa § 4 ods. 2 písm. d), e), i), o), q), r), s) zákona o spotrebiteľských úveroch. Predmetný úver, ako bolo preukázané, žalovaný nesplácal riadne a včas, a tak právny predchodca žalobcu (Poštová banka, a.s.) úver predčasne zosplatnil ku dňu 18.5.2010. Pohľadávka voči žalovanému vyplývajúca z predmetnej zmluvy bola následne postúpená zmluvami o postúpení o pohľadávok na žalobcu. V danom prípade teda splatnosť celého dlhu nastala vyhlásením predčasnej splatnosti dňa 18.5.2010, pričom žalovaný bol vyzvaný, aby uhradil dlžnú sumu na úverový účet v lehote 10 dní od doručenia predmetnej výzvy. Žalobca predložil súdu doručku, z ktorej vyplýva, že predmetnú výzvu žalovaný prevzal dňa 21.5.2010, teda povinnosť mal splniť do 31.5.2010.

1.5 Ako dôvodnú námietku žalovaného však súd vyhodnotil námietku premlčania. Súd aplikoval na daný vzťah zo spotrebiteľskej zmluvy všeobecnú trojročnú premlčaciu dobu podľa Občianskeho zákonníka a nie štvorročnú podľa Obchodného zákonníka. Niet dôvodu, aby na premlčanie v prípade spotrebiteľskej zmluvy, ktorá je typicky občianskoprávnou vecou, mala dopadať právna úprava regulujúca vzťahy v zásade medzi podnikateľmi, ak Občiansky zákonník ako kódex občianskeho súkromného práva takúto úpravu má a je pre spotrebiteľa výhodnejšia. Právo na zaplatenie dlžnej sumy sa v danom prípade premlčí vo všeobecnej trojročnej premlčacej dobe podľa § 101 Občianskeho zákonníka. Premlčacia doba začína plynúť odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz podaním žaloby na súde. Žalobca si mohol právo na zaplatenie pohľadávky prvý raz uplatniť dňa 1.6.2010, t.j. odo dňa nasledujúceho po uplynutí lehoty na zaplatenie pohľadávky stanovenej vo výzve, pričom žaloba bola podaná na súd dňa 5.11.2018; všeobecná trojročná premlčacia doba uplynula dňa 1.6.2013, teda žaloba bola podaná na súd po uplynutí premlčacej doby. Z tohto dôvodu súd žalobu zamietol. Keďže na základe vznesenej námietky premlčania súd zistil, že nárok je premlčaný, z hľadiska procesnej ekonomiky už súd neskúmal samotné meritum veci a taktiež sa ani podrobne nevyjadroval k namietaným nedostatkom spotrebiteľskej zmluvy, keďže by to bolo bez právneho významu.

1.6 Pokiaľ ide o právny názor žalobcu ohľadom spočívania premlčacej doby, k tomuto súdu uvádza, že v zmysle § 112 Občianskeho zákonníka premlčacia doba sa zastavuje - spočíva po dobu konania, ak veriteľ v premlčacej dobe uplatní právo na súde alebo inom príslušnom orgáne a v začatom konaní riadne pokračuje. Po odpadnutí prekážky, ktorá spôsobila spočívanie premlčania, môže plynúť premlčacia doba ďalej v čase, ktorý ostáva do jej skončenia, pričom sa započítava čas, ktorý uplynul od začiatku jej plynutia až do vyskytnutia sa prekážky. Základnou podmienkou, aby došlo k spočívaniu premlčacej doby je, aby veriteľ dotknuté právo uplatnil buď na súde alebo u iného, avšak nevyhnutne príslušného orgánu, ktorým môže byť v zmysle zák. č. 244/2002 Z.z. i rozhodcovský súd. Zo znenia citovaného ustanovenia je možné a contrario vyvodiť, že ak veriteľ v premlčacej dobe uplatní právo u iného nepríslušného orgánu, hoci v začatom konaní riadne pokračuje, premlčacia doba od uplatnenia po dobu trvania konania plynie naďalej a nedochádza k jej spočívaniu. Rozhodcovská doložka, ktorá je zakotvená vo Všeobecných obchodných podmienkach pre úver (čl. 10) je bez akýchkoľvek pochybností neprijateľnou podmienkou, keďže nebola osobitne spotrebiteľom vyjednaná, ale je len súčasťou formulárovej zmluvy, tak ako to vyhodnotil už exekučný súd pri rozhodovaní o žiadosti o udelenie poverenia a v nadväznosti na odvolanie oprávneného, aj odvolací súd. Keďže rozhodcovská doložka je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, je v zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neplatná a nemohla založiť právomoc rozhodcovského súdu v danej veci konať a rozhodnúť. Stály rozhodcovský súd zriadený pri ROZHODCOVSKÁ ARBITRÁŽNA A MEDIAČNÁ, a.s. nebol príslušným orgánom na prejednanie a rozhodnutie danej veci, preto podaním návrhu na začatie konania na tento orgán ani pokračovaním v začatom konaní nemohlo dôjsť k zastaveniu - spočívaniu danej premlčacej doby. V tejto súvislosti súd poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 25Co/201/2015 zo dňa 17.2.2016, ako i uznesenie Krajského súdu v Trnave č.k. 23Co/96/2018-56 zo dňa 11.12.2018, kde sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil s právnym názorom súdu prvej inštancie vyslovenom k spočívaniu premlčacej doby v zrušenom rozsudku a dodal, že ak exekučný súd dospel k záveru, že na rozhodcovský rozsudok nie je možné prihliaďnúť, pretože ho vydal orgán, ktorý nemal právomoc vo veci konať a rozhodnúť (žiadosť o udelenie poverenia bola preto v exekučnom konaní zamietnutá), rozhodcovský rozsudok bol preto nulitný (ako by neexistoval), tak potom si žalobca neuplatnil nárok na príslušnom orgáne (rozhodcovskom súde) a nebol splnený predpoklad pre spočívanie premlčacej doby podľa § 112 OZ.

1.7 O trovách konania rozhodol tak, že žalovanému voči žalobcovi priznal plnú náhradu trov konania. Takéto svoje rozhodnutie odôvodnil právne § 262 ods. 1, § 255 ods. 1 C.s.p. a vecne potrebou priznania žalovanému plnej náhrady trov konania vzhľadom na jeho plný úspech v spore.

2.1 Rozsudok napadol riadnym a včasným odvolaním žalobca s návrhom na jeho zrušenie a vrátenie veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, prípadne s návrhom na jeho zmenu úplným vyhovením žalobe a zaviazaním žalovaného na plnú náhradu trov konania žalobcu.

2.2 Na odôvodnenie svojho odvolania uviedol, že záver súdu prvej inštancie o nespočítaní premlčacej doby počas konania rozhodcovského súdu ako aj počas konania exekučného súdu je nesprávny a potom nie je správny ani záver súdu prvej inštancie o nemožnosti priznania žalobcovi uplatnených práv v tomto konaní z dôvodu ich premlčania.

2.3 Pokiaľ premlčacia doba začala plynúť 31.5.2010 a žalobca si uplatnil svoje právo na rozhodcovskom súde 21.2.2011 z trojročnej zákonnej premlčacej doby uplynulo 266 dní. Následne právny predchodca žalobcu podal návrh na vykonanie exekúcie na podklade rozhodcovského rozsudku spisovej značky IB-C/0711/0021 avšak exekučný súd uznesením z 23.9.2016 zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pričom toto uznesenie (spisovej značky 5Er/426/2015) nadobudlo právoplatnosť v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave spisovej značky 26CoE/268/2015 dňa 7.10.2016. Následne podal žalobca žalobu na Okresný súd Banská Bystrica 5.11.2018 a teda odo dňa ako sa žalobca dozvedel o zastavení exekúcie t. j. od 7.10.2016 do podania žaloby na Okresný súd Banská Bystrica žalobca vyčerpал zo zákonnej trojročnej premlčacej doby ďalších 759 dní. Žalobca vyčerpал spolu so zákonnej ročnej premlčacej doby 1025 dní.

2.4 Žalobca má za to, že počas konania na rozhodcovskom súde a počas exekučného konania premlčacia doba neplynula, ale spočívala v zmysle ustanovenia § 112 O.z.. V tejto súvislosti poukázal na viaceré rozhodnutia prvoinštančných súdov ktoré dospeli k totožnému názoru. Pokiaľ súd prvej inštancie dospel k opačnému názoru a z toho vyvodil svoje právne závery o nemožnosti priznania práva jeho rozhodnutie nepreskúmateľné. V tejto súvislosti poukázal na viaceré rozhodnutia Ústavného súdu ako aj odlišné stanovisko sudcu Ústavného súdu Slovenskej republiky JUDr. Milana L'alíka v zmysle ktorého všeobecné súdy vrátane Ústavného súdu ochranu spotrebiteľov pustili už tak ďaleko, že títo nemusia niesť žiadne adekvátne dôsledky za svoje konanie, aj keď uzavru akúkoľvek zmluvu, dokonca čokoľvek, čo sa prieči zdravému rozumu, a to sa už dotýka samej podstaty a hlavne primeranosti práva, v dôsledku čoho spotrebiteľa z úradnej povinnosti zbavujú jeho zodpovednosti. Takýto postup orgánov ochrany práva je nielenže absolútne nevýchovný, paternalistický, ale aj nesprávny a v rozpore so zásadou rovnosti, ktoré by mali v podstate platiť aj pre spotrebiteľa.

3. Žalovaný odvolací návrh nepodal a vo svojom vyjadrení sa k odvolaniu žalobcu navrhol odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť, poukazujúc na správnosť záveru súdu prvej inštancie o nespočítaní premlčacej doby podľa § 112 O.z. v prejednávanej veci.

4. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 C.s.p. - zákon číslo 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších zmien a doplnení), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 C.s.p.), oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 C.s.p.), proti rozsudku súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 C.s.p.), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 C.s.p.) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. f/ a h/ C.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 C.s.p.) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 C.s.p.), s prihliadnutím ex offa na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré ale nezistil (§ 380 ods. 2 C.s.p.), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 C.s.p.) a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny.

5.1 Predmetom konania vo veci vedenej Okresným súdom Galanta pod spisovou značkou 18Csp/75/2019 je nárok žalobcu na zaplatenie 1.440,44 eura, úrokov z omeškania 9% ročne zo sumy 1.440,44 eura od 15.1.2013 do zaplatenia, zmluvných úrokov 24% ročne zo sumy 1.440,44 eura od 15.1.2013 do zaplatenia a náhrada trov konania. Súd prvej inštancie takto uplatnený nárok žalobcu

ako nedôvodný zamietol pre nemožnosť jeho priznania z dôvodu jeho premlčania a v konaní vznesenej námietky premlčania žalovaným.

5.2 S prihliadnutím na obsah podaného odvolania, predmetom prieskumu odvolacieho súdu s poukazom na uplatnenú odvolaciu argumentáciu žalobcu bolo posúdiť, či súd prvej inštancie správne vec právne posúdil (a to najmä zmluvu, z ktorej si uplatňoval žalobca nároky v tomto konaní a práva a povinnosti z nej plynúce podľa O.z. a správne určil začiatok a koniec premlčacej doby) a či konanie má inú vadu (odvolaním napádané rozhodnutie je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov - súd sa nevysporiadal so všetkými námietkami, tvrdeniami a dôkazmi žalobcu), ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

6. Podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 C.s.p., odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne (1). Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody (2).

7. Odvolací súd nemal v tejto veci dôvod, pre ktorý by nemal súhlasiť s podstatou argumentácie použitej súdom prvej inštancie na podporu ním zvoleného postupu. Práve pre správnosť a objektívnu argumentačnú presvedčivosť takto súdom prvej inštancie predostretých dôvodov by tak zásadne postačovalo len konštatovanie správnosti dôvodov súdu prvej inštancie odvolacím súdom s odvolaním sa na ne (§ 387 ods. 2 C.s.p.). Nakoľko tu však bol i nesúhlas žalobcu s takýmito dôvodmi, a tým vyvolaná potreba vysporiadania sa aj s tzv. odvolacími námietkami, pre úplnosť odôvodnenia rozhodnutia odvolací súd považuje za potrebné doplniť nasledovné:

8.1 Pokiaľ ide o námietku nesprávneho právneho posúdenia veci odvolací súd dodáva:

Právne posudzovanie veci je činnosť súdu, pri ktorej zistený skutkový stav podriadiuje pod skutkovú podstatu príslušnej právnej normy, na základe čoho dospieva k záveru, či právo prizná alebo neprizná. Právne posúdenie veci je nesprávne, ak sa súd pri tejto činnosti dopustil omylu (buď v tom, že na správne zistený skutkový stav aplikoval iný právny predpis než mal, alebo ak správne aplikovaný právny predpis nesprávne interpretoval).

8.2 Pokiaľ ide o námietku žalobcu o spočívaní plynutia premlčacej doby uplatnenej pohľadávky v čase jej uplatnenia žalobcom pred rozhodcovským súdom a v čase konania pred týmto súdom ako aj počas exekučného konania v zmysle § 112 O.z. odvolací súd uvádza:

Podľa čl. 2 ods. 1 a 2 C.s.p., ochrana ohrozených alebo porušených práv a právom chránených záujmov musí byť spravodlivá a účinná tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty (1). Právna istota je stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít; ak takej ustálenej rozhodovacej praxi niet, je stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý spravodlivo (2).

8.3 Podľa článku 3 ods. 1 C.s.p., každé ustanovenie tohto zákona je potrebné vykladať v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, verejným poriadkom, princípmi, na ktorých spočíva tento zákon, a s medzinárodnými záväzkami Slovenskej republiky, ktoré majú prednosť pred zákonom, judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva a Súdneho dvora Európskej únie, a to s trvalým zreteľom na hodnoty, ktoré sú nimi chránené.

8.4 V uvedenej súvislosti poukazuje odvolací súd na vysvetlenie obsahu pojmu „ustálená rozhodovacia prax dovolacieho súdu“ uvedené v rozhodnutí Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo 6/2017 zo 6. marca 2017, kde sa uvádza: „ustálená rozhodovacia prax dovolacieho súdu je vyjadrená predovšetkým v stanoviskách alebo rozhodnutiach najvyššieho súdu, ktoré sú ako judikáty publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR. Do tohto pojmu možno zaradiť aj prax vyjadrenú opakovane vo viacerých nepublikovaných rozhodnutiach najvyššieho súdu, alebo dokonca aj jednotlivito v doposiaľ nepublikovanom rozhodnutí, pokiaľ niektoré neskôr vydané (nepublikované) rozhodnutia najvyššieho súdu názory obsiahnuté v skoršom rozhodnutí nespochybnili, prípadne tieto názory akceptovali a vecne na ne nadviazali“. S prihliadnutím na čl. 3 C.s.p. do pojmu ustálená rozhodovacia prax dovolacieho súdu treba zahrnúť aj rozhodnutia Ústavného súdu SR a Európskeho súdu pre ľudské práva, prípadne Súdneho dvora Európskej únie.

8.5 Ústavný súd Slovenskej republiky vo svojom uznesení sp.zn. III. ÚS 572/2017 z 20.9.2017 uviedol, že neobstojí námietka veriteľa, že v zmysle ustanovenia § 112 Občianskeho zákonníka mu neplynula premlčacia doba v intervale, keď nárok z úverovej zmluvy uplatnil proti dlžníkovi v rozhodcovskom konaní (na základe neplatnej rozhodcovskej doložky) a následne v exekučnom konaní, nakoľko uvedenú skutočnosť nie je možné považovať za uplatnenie nároku na príslušnom orgáne a riadne pokračovanie v začatom konaní. Následne tento svoj záver potvrdil v uznesení sp.zn. II ÚS 149/2018.

8.6 Nakoľko tento záver je v zmysle vyššie uvedeného potrebné považovať za jeho ustálenú rozhodovaciu prax, tak odvolací súd v zmysle vyššie uvedeného rešpektujúc princíp právnej istoty a z neho plynúce právo sporovej strany očakávať rozhodnutie súladné s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít, medzi ktoré nepochybne patrí aj Ústavný súd Slovenskej republiky, vyhodnotil námietku žalobcu o nesprávnom právnom posúdení veci súdom prvej inštancie za nedôvodnú.

8.7 V konaní bolo nesporným, že žalobca vyzval žalovaného na okamžité splatenie úveru ku dňu 31.5.2010 a tak dňom nasledujúcim (1.6.2010) začala plynúť zákonná trojročná premlčacia doba. Nakoľko zo spisu vyplynulo, že žaloba bola podaná na súde 5.11.2018, právny záver súdu prvej inštancie o jej podaní po uplynutí premlčacej doby (uplynula dňa 1.6.2013) a nemožnosti priznania žalobcom uplatneného práva pre námietku premlčania vznesenú v konaní žalovaným je potrebné považovať za vecne správny. Vzhľadom na konkrétne okolnosti prípadu, v prejednávanej veci nie je možné podľa ustálenej súdnej praxe uvažovať o zastavení plynutia premlčacej doby za čas, keď žalobca uplatnil nárok na rozhodcovskom súde a tento vydal aj rozsudok, ktorý však v exekučnom konaní bol vyhodnotený ako nulitný (nespôsobilý exekučný titul), keďže samotná rozhodcovská doložka v úverovej zmluve bola postihnutá absolútnou neplatnosťou, v dôsledku čoho rozhodca nemal právomoc rozhodnúť v rozhodcovskom konaní o uplatnenom nároku žalobcu. K otázke platnosti alebo neplatnosti rozhodcovskej doložky bol vyslovený právny názor v exekučnom konaní, preto s poukazom na ustanovenie § 194 ods. 2 C.s.p. bolo potrebné z rozhodnutia súdov o tejto otázke vychádzať, t.j. vychádzať z premisy, že rozhodcovská doložka v úverovej zmluve bola dojednaná neplatne a už nie je potrebné sa v tomto konaní relevanciou doložky zaoberať. Prvoinštančný súd v otázke právneho posúdenia premlčania nároku žalobcu podľa § 54a, § 100 a § 103 Občianskeho zákonníka a v otázke spočívania premlčacej doby podľa § 112 Občianskeho zákonníka vo veci správne rozhodol a správny je jeho právny záver o premlčaní uplatneného nároku, v dôsledku čoho bol návrh zamietnutý. S poukazom na uvedené, bolo potrebné rozsudok okresného súdu potvrdiť podľa § 387 ods. 1 a 2 C.s.p.

9. Pokiaľ žalobca poukazuje v odvolaní na rozhodnutia iných prvoinštančných súdov odvolací súd dodáva, že rozhodnutia prvoinštančných súdov pod pojem ustálená rozhodovacia prax najvyšších súdnych autorít v zmysle čl. 2 a 3 zásad C.s.p. nespádajú. Ak teda odvolateľ v odvolaní poukázal na takéto rozhodnutia ako na rozhodnutia spadajúce pod ustálenú rozhodovaciu prax súdov, od ktorej sa súd prvej inštancie pri riešení právnej otázky spočívania premlčacej doby v zmysle § 112 O.z. odklonil, tak uvedenú argumentáciu odvolateľa nemožno považovať za dôvodnú (tu pozri aj Uznesenie Najvyššieho súdu SR z 31. októbra 2017, sp. zn. 6Cdo/129/2017).

10.1 Pokiaľ ide o námietku žalobcu o nezrozumiteľnosti a zjavnej neodôvodnenosti odvolaním napádaného rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolací súd ešte dodáva, že Ústavný súd Slovenskej republiky v zhode s rozhodovacou praxou Európskeho súdu pre ľudské práva stabilne judikuje, že povinnosť súdu odôvodniť svoje rozhodnutie neznamena automaticky povinnosť poskytnúť podrobnú odpoveď na každý nastolený argument. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (napr. sp. zn. II. ÚS 44/03, III. ÚS 209/04, I. ÚS 117/05, III. ÚS 191/2013). Rozsah povinnosti odôvodniť súdne rozhodnutie sa môže meniť podľa povahy rozhodnutia a musí byť analyzované s ohľadom na okolnosti každého prípadu (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Cdo 163/2015 zo 17. marca 2016).

10.2 Odvolací súd dospel k záveru, že v danom prípade súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská procesných strán k prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávaný prípad a z ktorých vyvodil svoje právne závery, ktoré primerane vysvetlil. Z pohľadu logiky a argumentačnej súdržnosti nebolo možné odôvodneniu napadnutého

rozhodnutia súdu prvej inštancie vytknúť závažné nedostatky. Do práva na spravodlivý súdny proces nepatrí súčasne aj právo sporovej strany, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (sp. zn. IV. ÚS 252/04) a rovnako neznamená ani to, aby sporová strana bola pred všeobecným súdom úspešná, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jej požiadavkou a právnymi názormi (I. ÚS 50/04). Odvolacia námietka, týkajúca sa nedostatku obsahových náležitostí napadnutého rozhodnutia, ako i jeho arbitrárnosti, preto nemohla obstáť, rovnako ako ani argument o porušení práva na spravodlivý proces.

11.1 Žalovaný bol v odvolacom konaní v plnom rozsahu úspešný (§ 255 ods. 1 C.s.p.) a vznikol mu nárok na náhradu trov konania.

11.2 O nároku na náhradu trov rozhodol odvolací súd podľa ustanovení § 369 ods. 1 a § 262 ods. 1 C.s.p.

11.3 O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia odvolacieho súdu samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 C.s.p.)

12. K prijatiu tohto rozhodnutia došlo pomerom hlasov 3 : 0, čiže jednomyseľne (čl. I § 3 ods. 9 posledná veta zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch v znení neskorších zmien a doplnení a § 393 ods. 2 posledná veta C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je podľa § 421 C.s.p. prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 C.s.p.).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C.s.p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.).